

Mala Strana, Serikova

*város, melybe örökre bezárultál,
nyelv, melyet nem ismerek,
kirekesztettség jegye*

*ország, az ablakból
állomások sora,
mögöttük nem találja
más emlékeit a képzelet*

*mégis morzsolgatom a szavakat,
gyerek, halálig konok,
keresem ismeretlen életem*

*város, kirekesztettség jegye,
ismerés idegen nyelve,
hazám*

A limeszen

*Ilyen fekete fecskefarok
öltönyt manapság ritkán látni,
no és az aranyozott gipszdíszek —
vajon mint vélekedett a nemes
muzsika jövőjéről az építész?
Nem akart hamarább elporladni,
mint műve. Sunyi bosszúnak
tervezte, az aranynak is kilopatta
felét a mázból, nem tudva, hogy
képzeletének hitetlen formái
nagyobb ítélet részeként omlanak
majd le. Játzóterek járdájának
ormótlanul illesztett terméskövei,
Zsámbék félszeg tornya, mit
mondtok majd rólunk az új birodalom
komor fiának, aki Ma Fen vadludain,
foszlott kottalap kalligráfiáján
tűnődik népe sorsának árnyékában?
Mongol ellen a fal nem volt
elég; John Cage ránk, faragatlan,
fejek fölé révülő nyirettyűsökre
bizta a csönd dallamát.*

